

Méhecske első kalandja

Egyszer volt egy méhecske. Rá akart szállni egy virágra, mert éhes volt, és nektárt akart enni. A virágot úgy hívták, hogy nárcisz. A nagymama kertjében lakott ez a virág sok másikkal együtt. Volt ott még levendula, százszorszép és kankalin is. De a méhecske a nárciszt szerette a legjobban ilyenkor kora tavasszal. Rengeteg nárcisz nyílt a kerítés tövében. Mellette pedig köröskörül ibolyák virítottak. Éppen arra járt a törpefürkész darázs. Sárga volt a páncélja, fekete a köpenye. Kivont lándzsával elkezdte kergetni a méhecskét. Nem engedte leszállni.

Végül a hosszú fogócskázás után a méhecske fáradtan rogyott le az egyik ibolya tövébe. Meglátta egy hangya.

- Mi a bajod, méhecske? Mit keresel itt a földön?
- Csak megpihenek kicsit. Nagyon elfáradtam – válaszolta a méhecske.
- Láttalak a magasban. De gyorsan szálltál! - mondta a hangya.
- Azért siettem annyira, mert a törpefürkész kergetett. Nem tudod véletlenül, hogy miért nem engedett a nárciszok közelébe? - kérdezte a méhecske.
- Nem tudom. Menj egyenesen a fűzfa felé, ott az egyik fűszál végén szokott üldögélni a szitakötő. Ő biztosan tudja.

Így is történt. A méhecske felkereste a szitakötőt.

- A gonosz fürkészdarázs üldöz engem. A hangya azt mondta, hogy te tudod, miért.
- Nem hallottam semmit róla. Kérdezd meg az aranyszemű fátyolkát.
- Hol lakik az aranyszemű fátyolka?
- Az aranyvessző bokron lakik. Menj arra egyenesen! - mutatta az utat a szitakötő.

A méhecske hamar megtalálta fátyolkát, de ő se értette, hogy mi történt. De azt mondta a méhecskének:

- Miért nem kérdezed meg egyenesen a törpefürkész darazsat?
- Mert nagyon félek, hogy megszúr a lándzsájával! - mondta remegve a méhecske.
- Tudod, mit? Majd mi segítünk neked a szitakötő barátommal.

Így is tettek. Együtt hárman bátran odarepültek a darázs elé, és megkérdezték:

- Miért bántod a barátunkat, a méhecskét?
- Én nem bántom, csak nem engedem a nárciszok közelébe.
- De az a legkedvesebb virága!
- Igen ám, de ott tanyázik most két hatalmas pók. Kifeszítették nagy hálójukat, és várják az olyan óvatlan népséget, mint a barátotok. Belegabalyodik a hálójukba, aki arra jár, és onnan már nem tud kiszabadulni. A méhkirálynő küldött, hogy őrt álljak, és ne engedjek ide egy méhecskét se.

A méhecske megköszönte a darásznak, hogy megmentette az életét. Kicsit elszégyellte magát, hogy gonosznak hitte a darazsat. Majd szitakötővel és fátyolkával elindultak új virágot keresni.

